

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Constantin Alerguș, Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Baciui Alexei și partea vătămată Ipate Nichita, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2014 în cauza penală în privința lui

Baciui Alexei Pavel,

născut la 10 septembrie 1975, originar din r-nul Ialoveni, s. Țîpala, domiciliat în mun. Chișinău, com. Ghidighici, str. A. Mateevici, nr. 12, ap. 24.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 02 iulie 2010 - pînă la 20 iunie 2012 (instanța de fond);

2. de la 23 august 2012 - pînă la 08 aprilie 2013; de la 24 decembrie 2013 - pînă la 27 ianuarie 2014 (instanța de apel);

3. de la 02 iulie 2013 - pînă la 26 noiembrie 2013; de la 16 aprilie 2014 - pînă la 11 iunie 2014 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 iunie 2012, Baciui Alexei a fost condamnat în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele MAI pe un termen de 2 ani.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ipate Nichita privind încasarea prejudiciului moral a fost lăsată fără examinare.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Baciui A, deținând funcția de polițist în Izolatorul de Detenție Preventivă al C.G.P. al mun. Chișinău, fiind persoană cu funcție de răspundere, la 28 noiembrie 2005, în intervalul de timp 08⁰⁰-09⁰⁰ în incinta Izolatorului de Detenție Preventivă al C.G.P. mun. Chișinău, situat pe str. Tighina nr.6 mun. Chișinău, împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, în

privința cărora cauza penală a fost disjunctă într-o altă procedură, contrar prevederilor art. 14, 15 din Legea RM nr.416-12 din 18.12.1990, „Cu privire la poliție”, depășind vădit limitele atribuțiilor de serviciu acordate prin lege, i-a aplicat deținutului Ipate Nichita multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, prin ce i-a provocat suferințe fizice.

Tot el, Baci Alexei, la 03 decembrie 2005, în intervalul de timp între orele 08⁰⁰ și 09⁰⁰ în incinta Izolatorului de Detenție Preventivă al C.G.P. mun. Chișinău situat pe str. Tighina nr.6 mun. Chișinău, împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală în privința cărora cauza penală a fost disjunctă într-o altă procedură, contrar prevederilor art. 14, 15 din Legea RM nr. 416-12 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, depășind vădit limitele atribuțiilor de serviciu acordate prin lege, i-a aplicat deținutului Ipate Nichita multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, prin ce i-a provocat suferințe fizice.

3. Împotriva sentinței au declarat apel avocatul Breazu Sergiu în numele inculpatului Baci Alexei și partea vătămată Ipate Nichita care au solicitat :

- avocatul Breazu Sergiu în numele inculpatului Baci Alexei, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Baci A., argumentând că de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate probe incontestabile care cu certitudine ar dovedea vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate. La fel, s-a invocat că instanța de fond nu a luat în considerație și nu a dat nici o apreciere declarațiilor martorului Paraschiv Anatolie, care a declarat că inculpatul, care se afla în subordonarea sa nu avea dreptul să scoată din celule persoanele arestate sau să-i lovească, mai mult a menționat că nici o dată nu a fost sesizat referitor la faptul maltratării lui Ipate N.;

- partea vătămată Ipate N., casarea sentinței în latura civilă, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunea civilă înaintată să fie admisă integral, motivând că instanța de fond lăsând acțiunea civilă fără examinare a încălcat prevederile art. 225 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2013, apelul declarat de partea vătămată Ipate Nichita a fost respins ca nefondat.

Apelul declarat de avocatul Breazu Sergiu în numele inculpatului Baci Alexei a fost admis din alte motive, casată sentința și pronunțată o nouă

hotărîre, prin care Baciou Alexei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, iar în temeiul art. 60 Cod penal, procesul penal intentat în privința lui Baciou Alexei a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, Ipate Nichita, a fost lăsată fără soluționare.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat, că la momentul comiterii infracțiunii și condamnării inculpatului Baciou A., acțiunile acestuia corect au fost calificate în baza legii, care era în vigoare la acel moment și anume art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, însă ținând cont de faptul că prin Legea nr.252 din 08.11.2012, în vigoare la 21.12.2012, a fost exclusă lit. a) din aliniatul (2) al art. 328 Cod penal, acțiunile lui Baciou A. urmează a fi încadrate în prevederile art. 328 alin. (1) Cod penal.

La fel s-a reținut, că conform materialelor cauzei, cu certitudine s-a dovedit că acțiunile inculpatului Baciou A. conțin indicii componente de infracțiune prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, și anume „săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni, care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice”.

Totodată, instanța de apel a indicat, că procesul penal în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, în privința inculpatului Baciou A. urmează a fi încetat pe motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală.

Referitor la acțiunea civilă, înaintată de partea vătămată Ipate N., instanța de apel a indicat că ultimul nu a prezentat probe care ar confirma cuantumul prejudiciului moral și material solicitat, prin urmare, instanța nefiind în drept de a dispune încasarea sumelor care nu au fost probate.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care a solicitat, casarea deciziei contestate cu menținerea sentinței instanței de fond, argumentând că, instanța de apel greșit a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, din motivul că prin Legea nr.252 din 08.11.2012, în vigoare la 21.12.2012 a fost exclusă lit. a) din aliniatul (2) al art. 328 Cod penal, deoarece fapta ilicită a fost comisă de către Baciou A. pînă la intrarea în vigoare a acestor modificări;

6.2 Împotriva hotărîrilor pronunțate în cauză a declarat recurs ordinar și partea vătămată Ipate Nichita, care a solicitat casarea hotărîrilor contestate și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Baci A. să fie condamnat în baza art. 166¹ alin. (2) lit. c), e) Cod penal (red. 08.11.2012), iar acțiunea civilă înaintată să fie admisă integral.

În motivarea recursului declarat partea vătămată a invocat că încadrînd acțiunile inculpatului Baci A. în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că prevederile acestui articol nu prevăd maltratarea unei persoane de către două sau mai multe persoane cu funcție de răspundere. Totodată, instanța de apel neîntemeiat a lăsat fără soluționare acțiunea civilă înaintată, unde partea vătămată solicită încasarea daunei morale.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 noiembrie 2013 au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2013, în privința lui Baci Alexei, și menținută în partea laturii penale sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău di 20 iunie 2012, prin care Baci Alexei a fost condamnat în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008) la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele MAI pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

În partea laturii civile s-a dispus rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În argumentarea soluției adoptate, instanța de recurs a menționat că, prin Legea nr. 252 din 08.11.2012, în vigoare din 21.12.2012 a fost abrogată litera a) a alineatului (2) al art. 328 Cod penal, fiind totodată modificate și completate un șir de acte legislative, avînd ca scop intensificarea activității și ridicarea eficienței în combaterea torturii, printre ele și Codul penal al Republicii Moldova.

Tot, prin această Lege a fost introdus art. 166/1 Cod penal – Tortura, tratamentul inuman sau degradant.

Astfel, Colegiul a specificat că, fapta de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu de către un polițist, precum este speța dată, după modificările operate în Codul penal prin Legea nr. 252 nu a fost decriminalizată, în continuare fiind pasibile de pedeapsă penală faptele prejudiciabile comise de către un colaborator de poliție, în baza art. 166/1 Cod

penal.

Însă, avînd în vedere că sancțiunea prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008) prevede o pedeapsă cu închisoare de la 2 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani, iar sancțiunea art. 166/1 alin. (2) lit. c), e) Cod penal (red. 08.11.2012) în care ar urma reîncadrarea corectă a faptelor comise de inculpatul Baciou A. prevede o pedeapsă cu închisoare de la 3 la 8 ani sau cu amendă în mărime de la 800 la 1000 de unități convenționale, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani, astfel, Colegiul penal a concluzionat că în speță urmează a fi menținută sentința instanței de fond, care corect a încadrat fapta comisă de Baciou A. în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008), fără a agrava situația acestuia.

Totodată, Colegiul penal a concluzionat că instanța de apel lăsînd fără examinarea acțiunea civilă și-a motivat greșit soluția, deoarece motivarea în această parte este în contradicție cu prevederile art.387 Cod de procedură penală.

9. Rejudecînd cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2014, a fost admis apelul părții vătămate Ipate N., casată parțial sentința Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 20 iunie 2012 și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță .

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Baciou Alexei în beneficiul părții vătămate Ipate Nichita suma de 5000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

10. În motivarea soluției adoptate Colegiul a menționat că din materialul probator rezultă că există legătură de cauzalitate între suferințele fizice și psihice, suportate de partea vătămată și acțiunile infracționale ale inculpatului.

Totodată, instanța de apel a menționat că partea vătămată în susținerea apelului și a sumei prejudiciului moral solicitat a indicat la un șir de cauze soluționate de CEDO și a invocat că are dreptul la despăgubiri morale exprimate într-un echivalent bănesc echitabil ca victimă al torturii, însă la acest capitol instanța de apel a menționat că nu poate aplica prin analogie cele constatate de CEDO în cauze concrete, pe motiv că prejudiciul moral nu poate fi stabilit prin rigori abstracte stricte, din moment ce el diferă de la persoană la persoană în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărui caz, mai mult nici

CEDO atunci cînd acordă despăgubiri morale, nu operează cu criterii de evaluare prestabilite, ci judecă în echitate.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel din 27 ianuarie 2014 au declarat recurs ordinar inculpatul Baciou Alexei și partea vătămată Ipate Nichita, care au solicitat:

- inculpatul, fără a invoca careva temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, casarea deciziei contestate cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea civilă înaintată de partea vătămată să fie respinsă integral, argumentînd că nu este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, fiind condamnat pentru fapta comisă de o altă persoană;

- partea vătămată Ipate Nichita, care, invocînd temeiurile de drept prevăzute la pct.6), 10) și 16) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, casarea deciziei contestate cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea civilă să fie admisă integral, iar în privința inculpatului să fie aplicate prevederile art. 90 alin. (6) lit. e) Cod penal.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a invocat că instanța de apel la rejudecarea cauzei nu a ținut cont de motivele invocate în decizia Curții Supreme de Justiție din 26.11.2013, prin care s-a dispus rejudecarea cauzei de către instanța de apel și anume că la rejudecarea cauzei instanța de apel urma să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual penale asupra tuturor motivelor invocate în apel de partea vătămată, și ținînd cont de motivele casării deciziei atacate și de practica CEDO să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată.

Consideră că suma prejudiciului moral încasată prin hotărîrea atacată, în mărime de 5000 lei, că este prea mică, în raport cu suferințele care i-au fost cauzate în urma faptei săvîrșite de inculpatul Baciou Al., mai mult, această sumă contravine practicii CEDO.

Ulterior, la data de 30 aprilie 2014, partea vătămată a declarat recurs suplimentar, la recursul ordinar de bază, făcînd trimitere la mai multe hotărîri ale Curții Supreme de Justiție, pe cauze similare.

11.1. Împotriva recursului ordinar declarat de inculpatul Baciou A. a fost depusă referință de către partea vătămată, care consideră că recursul urmează a fi respins, ca inadmisibil, argumentînd că inculpatul critică decizia invocînd nevinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate, însă, prin decizia din

27.01.2014, instanța de apel nu a examinat latura penală a cauzei, pronunțându-se doar în latura civilă.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

12.1 Cu referire la recursul inculpatului Baci Alexei

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Cu toate că inculpatul nu face trimitere la vre-un temei de drept, acesta invocă că nu a comis fapta descrisă în rechizitoriu, exprimându-și totodată dezacordul cu acțiunea civilă care a fost admisă, astfel în recursul declarat se semnalizează temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, și anume, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Colegiul constată că, motivul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs menționează că, prin decizia Colegiului penal lărgit din 26 noiembrie 2013, s-a dispus casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2013, cu menținerea sentinței Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 20 iunie 2012 în partea laturii penale, prin care Baci Alexei a fost condamnat în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, (red. 18.12.2008), la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele MAI pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Totodată, s-a dispus rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în partea laturii civile.

Prin urmare, instanța de apel rejudecând cauza, în conformitate cu prevederile art. 436 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat doar în limitele în care hotărârea a fost casată, adică numai în latura civilă.

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul penal, conchide că argumentele invocate de inculpatul Baci Alexei cu privire la nevinovăția sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal (red. 2002), nu pot fi reținute, deoarece instanța de apel prin decizia contestată a

examinat cauza doar în partea laturii civile, nepronunțându-se în partea laturii penale.

Totodată, Colegiul penal respinge solicitarea recurentului privind casarea hotărârii contestate cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Instanța de recurs menționează că, instanța de apel corect a conchis că acțiunea civilă înaintată urmează a fi admisă parțial în partea încasării prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei, invocând că există legătură de cauzalitate între suferințele fizice și psihice suportate de partea vătămată Ipate Nichita în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

12.2 Cu referire la recursul părții vătămate Ipate Nichita

Partea vătămată Ipate Nichita a invocat în recursul ordinar declarat ca temei pentru recurs pct. 6), 10), 16) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală, solicitând casarea hotărârii contestate cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă să fie admisă integral, iar în privința condamnatului să fie aplicate prevederile art. 90 alin. (6) lit. e) Cod penal, precum și să-i fie explicate ultimului efectele prevăzute la art. 90 alin. (9) Cod penal.

Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 iunie 2012, Baci A. a fost condamnat în baza art. 328 alin.(2) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele MAI pe un termen de 2 ani. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, obligîndul să nu-și schimbe domiciliul fără consimțămîntul organului competent. Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Istrati N. privind încasarea prejudiciului moral a fost lăsată fără examinare, urmînd a fi examinată în ordinea procedurii civile.

Ulterior, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 noiembrie 2013, sentința nominalizată a fost menținută în partea laturii penale și dispusă rejudecarea cauzei în partea laturii civile în aceeași instanță de apel alt complet de judecată.

Rejudecînd cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2014, apelul declarat de partea vătămată Ipate Nichita, a fost admis, casată parțial sentința în latura civilă, pronunțată în

această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus încasarea de la inculpat în beneficiul lui Ipate N. suma de 5000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Colegiul penal reține, că dispoziția art. 427 alin.(1) pct.6), 10) și 16) Cod de procedură penală, la care se referă recurentul, prevede expres temeiurile în baza cărora pot fi supuse recursului hotărârile instanței de apel și anume:

pct.6) - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar și,

- instanța a admis o eroare gravă de drept, care a afectat soluția instanței;

pct. 10) – când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

pct. 16) –când norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme de date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Astfel, autorul recursului critică hotărârea instanței de apel în latura civilă, pe motiv că acțiunea civilă nu a fost admisă integral conform solicitărilor, însă, textul recursului acestuia nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiurilor stipulate în pct. 6), 10) și 16) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, ci se invocă cu totul alte argumente, care nu-și găsesc reflectare în temeiurile menționate la art. 427 Cod de procedură penală.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Colegiul penal reține că, instanța de apel just a menționat că conform art. 219 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, persoanele fizice cărora le-a fost cauzat un prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin repararea prejudiciului moral.

La acest capitol, instanța de recurs ține să menționeze faptul că aprecierea prejudiciului moral se face în funcție de circumstanțele cauzei. La aprecierea prejudiciului moral este necesar să se ia în considerație valoarea nepatrimonială lezată, însemnătatea pe care o are această valoare pentru

persoana vătămată. Un alt criteriu constă în durata menținerii consecințelor vătămarilor, adică durata prejudiciului, deoarece urmările pot fi temporare, trecătoare sau permanente. Durata menținerii consecințelor este un criteriu de apreciere a prejudiciului distinct de criteriul importanței. Un alt criteriu este criteriul intensității durerilor fizice și psihice. Aceasta depinde de valoarea lezată.

Aprecierea cuantumului prejudiciului moral cauzat victimei, urmează a fi apreciat de către instanța de judecată după intima convingere, care se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu și în funcție de circumstanțele cauzei.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, instanța de apel, prin admiterea acțiunii civile în partea recuperării prejudiciului moral în sumă de 5000 lei, a ținut cont de nivelul (gradul) suportării de către partea vătămată a suferințelor fizice și psihice în legătură cu vătămarile corporale cauzate, precum și de faptul că, condamnarea inculpatului în sine constituie la fel, o satisfacție echitabilă pentru partea vătămată, astfel, suma încasată în beneficiul lui Ipate Nichita, este o sumă reală și corespunde faptelor comise, care compensează consecințele negative ale prejudiciului suportat de către victimă.

Colegiul penal conchide că argumentul invocat de recurent privitor la faptul că instanța de apel neîntemeiat a refuzat aplicarea în privința inculpatului prevederile art. 90 alin. (6) lit. e) Cod penal, precum și să explice dispoziția art. 90 alin. (9) Cod penal, urmează a fi respins ca neîntemeiat. La acest capitol Colegiul penal reține că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 noiembrie 2013 s-a dispus „*rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău în partea laturii civile*”, prin urmare instanța de apel a rejudecat cauza în conformitate cu prevederile art. 436 alin. (2), (3) Cod de procedură penală, normă, care prevede că pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii, iar când hotărîrea este casată numai la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau civilă, *instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărîrea a fost casată.*

Așadar, în opinia instanței de recurs, este justă concluzia instanței de apel, referitor la faptul că prin aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 alin. (6) lit. e) Cod penal, instanța de apel ar depăși limitele rejudecării cauzei, dat fiind faptul că sentința în latura penală a fost menținută prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 26 noiembrie 2013.

În consecință, Colegiul reține că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct.6), 10) și 16) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

12.3 Referitor la recursul suplimentar declarat de partea vătămată Ipate Nichita

Colegiul penal menționează că recursul suplimentar declarat de partea vătămată, urmează a fi respins, din motiv că acesta este depus peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală (modificat în redacția Legii nr. 66 din 05.04.2012, care a intrat în vigoare la 27.10.2012), termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Astfel, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2014, care se contestă a fost pronunțată integral la 24 februarie 2014, iar recursul suplimentar declarat de partea vătămată a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 30 aprilie 2014 (f.d.84-88 vol. III), după expirarea termenului legal de declarare a recursului ordinar.

În speța dată, durata termenului de recurs de 30 zile se calculează începînd cu 25 februarie 2014 și se epuizează la 27 martie 2014.

Colegiul penal remarcă că, legea procesual-penală nu face careva mențiuni referitor la declararea suplimentară a recursului ordinar și nu stabilește alte termene pentru actele suplimentare, decît cele prevăzute la art. 422 Cod de procedură penală.

De aceea, persoanele indicate în dispoziția art. 421 Cod de procedură penală, care au declarat în termen recurs ordinar, iar ulterior au depus recursuri suplimentare, acestea se vor considera ca depuse în termen, dacă ele se încadrează în 30 de zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal conchide că, recursul suplimentar declarat de partea vătămată Ipate N., este depus peste termenul legal, prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, deoarece termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la data de 27 martie 2014.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului suplimentar declarat de partea vătămată Ipate Nichita, ca fiind declarat peste termen.

13. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Baci Alexandru și partea vătămată Ipate Nichita, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2014, în cauza penală în privința lui *Baci Alexandru Pavel*, ca fiind vădit neîntemeiate, iar cel suplimentar al părții vătămate Ipate N., că este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Constantin Alerguș

Liliana Catan